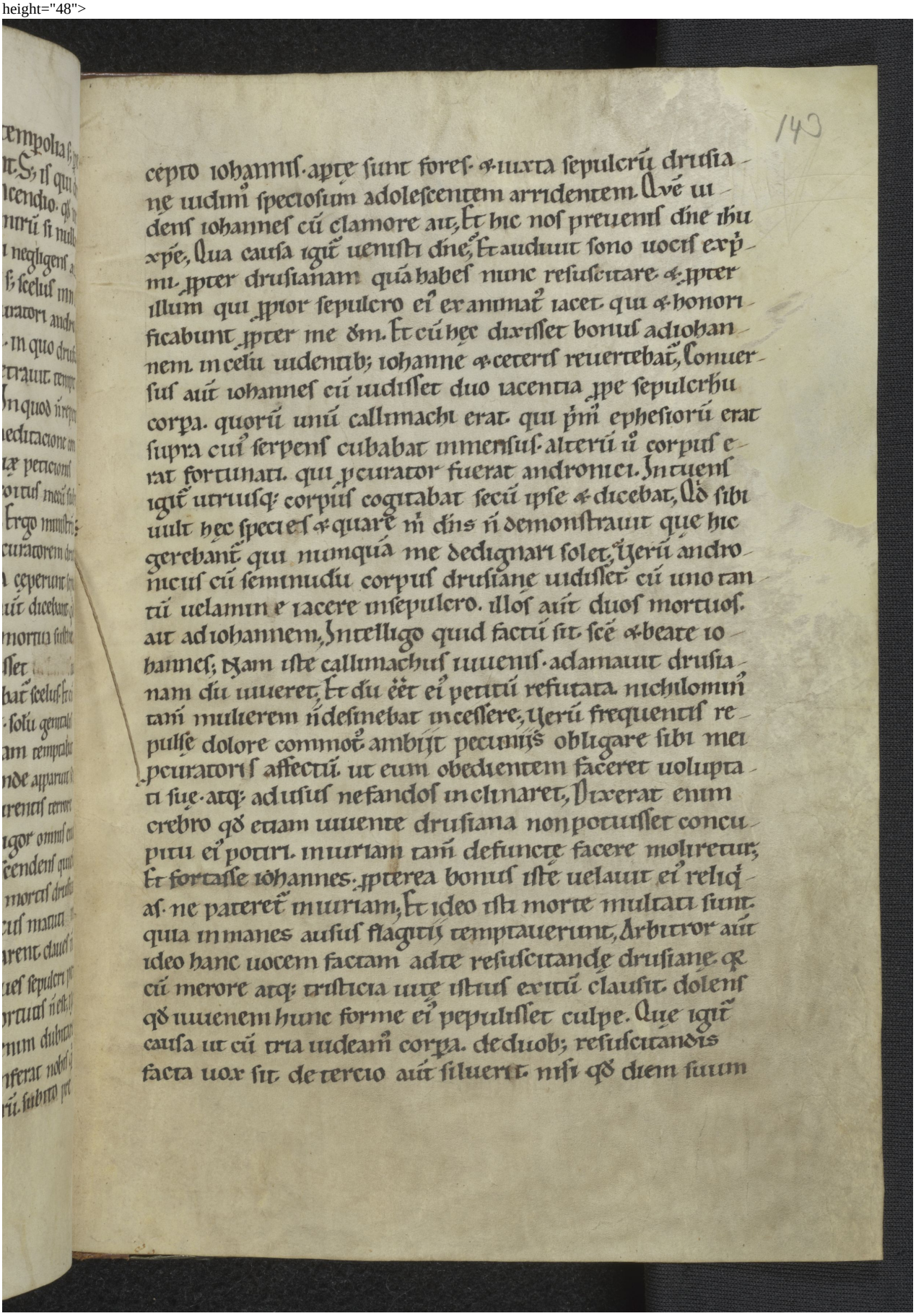

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31243
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

143

cepto iohannis. aptę sunt fores. & iuxta sepulcrū drusia-
nę uidimꝰ speciosum adolescentem arridentem. Quē ui-
dens iohannes cū clamore ait, Et hic nos preuenis dne ihu
xpe, Qua causa igitur uenisti dne, Et audiuit sono uocis exp̄-
mi. ꝓpter drusianam quā habes nunc resuscitare. & ꝓpter
illum qui ꝓpior sepulcro eiꝰ exanimatꝰ iacet. qui & honori-
ficabunt ꝓpter me dm. Et cū hęc dixisset bonus ad iohan-
nem. in celū uidentib; iohanne & ceteris reuertebatur, Conuer-
sus aūt iohannes cū uidisset duo iacentia ꝓpe sepulcrhu
corpa. quorū unū callimachi erat. qui p̄mꝰ ephesiorū erat
supra cuiꝰ serpens cubabat immensus. alterū uꝰ corpus e-
rat fortunati. qui ꝓcurator fuerat andronici. Intuens
igitur utriusq; corpus cogitabat secū ipse & dicebat, Qd sibi
uult hęc species & quare mi dns n̄ demonstrauit quę hic
gerebantur qui numquā me dedignari solet, Uerū andro-
nicus cū seminudū corpus drusianę uidisset cū uno tan-
tū uelamine iacere in sepulcro. illos aūt duos mortuos.
ait ad iohannem, Intelligo quid factū sit scē & beate io-
hannes; Nam iste callimachus iuuenis. adamauit drusia-
nam dū uiueret, Et dū eēt eiꝰ petitū refutata. nichilominꝰ
tam̄ mulierem n̄ desinebat incessere, Uerū frequentis re-
pulsę dolore commotꝰ ambiit pecuniis obligare sibi mei
ꝓcuratoris affectū. ut eum obedientem faceret uolupta-
ti suę. atq; ad usus nefandos inclinaret, Dixerat enim
crebro qd etiam uiuente drusiana non potuisset concu-
pitu eiꝰ potiri. iniuriam tam̄ defunctę facere moliretur,
Et fortasse iohannes. ꝓpterea bonus iste uelauit eiꝰ reliq-
as. ne pateretur iniuriam, Et ideo isti morte multati sunt.
quia in manes ausus flagitij temptauerunt, Arbitror aūt
ideo hanc uocem factam ad te resuscitandę drusianę. qr
cū merore atq; tristicia uitę istius exitū clausit. dolens
qd iuuenem hunc forme eiꝰ pepulisset culpe. Quę igitur
causa ut cū tria uideamꝰ corpa. de duob; resuscitandis
facta uox sit. de tercio aūt siluerit. nisi qd diem suum